

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 8 - 1958

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Utdrag av meldeprøver:

Syd har:

♠ E K D 10 5
♥ 6
♦ E D kn 8 6 3
♣ 4

Ingen er i sonen.

Hva bør Syd åpne med?

Se side 14.

I dette nummer bl. a.

Siden sist

Bedre meldinger

Skvis uten telling

Vestfold krets

Utenlandsnytt

Meldeprøver

Turneringsnytt

Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Jeg lovet forrige gang å behandle noen flere spill fra EM, og her er først ett fra kampen mellom England og Italia:

♠ 3		♠ K 10			
♠ E K D 10 9 3		♥ kn 8 5			
♠ K		♦ 10 9 7 6 3			
♠ D 10 9 5	<table style="margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	♠ E K 4
N					
V O					
S					
♠ E kn 8 6 4		♠ D 9 7 5 2			
♥ 6 4		♥ 7 2			
♦ D 8		♦ E kn 5 4 2			
♠ 8 7 6 3		♠ kn			

Øst ga, alle i sonen.

Hvor italienerne satt Nord—Syd, ble det pass rundt til Nord, som ganske enkelt meldte fire hjerter, en kontrakt som det ikke var vanskelig å vinne etter ruterutspill. Men ved det andre bordet skjedde noe rart:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥!	pass	2 ♠	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Det var jo ingen særlig vellykket kontrakt, men italienerne var heldig som ikke fikk den doblet. Det ble tre beter, slik at italienerne vant spillet med 320 poeng, men la Syd doble fire spar, så blir det engelsk gevinst med 180 poeng.

Her er et spill fra damekampen mellom Danmark og Belgia:

♠ 10		♠ E kn 5			
♥ 7 6		♥ D kn 10 9 8 4			
♦ 6 4 2		♥ kn 3			
♠ E kn 10 9 6 5 4	<table style="margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	♠ 8 7
N					
V O					
S					
♠ D 9 4 3 2		♠ K 8 7 6			
♥ E 5 2		♥ K 3			
♦ K D 7 5		♥ E 10 9 8			
♠ 3		♠ K D 2			

Vest gir, N—S i sonen.

De danske fruene Ljungberg og Faber meldte seg lett opp i fire hjerter som Øst—Vest, uten innblanding fra motparten. Ved det andre bordet, hvor fru Fraenckel satt Syd og fru Damm Nord, gikk det hardere for seg:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♣	2 ♥	3 gr.
pass	pass	Dobl.	pass
pass	pass		

Vest begynte med spar tre, som Øst tok med esset. Hadde hun nå skiftet til hjerterdamen, ville fru Fraenckel i en fart gått tre beter. Men hun spilte mer spar, og dermed ble det dansk utgang i begge retninger.

Her er et spill fra kampen mellom Italia og Sverige, hvor meldingene kan ha interesse:

♠ 8 5		♠ E K 10 6 3			
♥ D 10 4		♥ 8 7 3			
♦ D 10		♦ kn 9 5 4			
♠ 10 8 7 5 4 3	<table style="margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	♠ 2
N					
V O					
S					
♠ D kn 4 2		♠ 9 7			
♥ E K kn 6		♥ 9 5 2			
♦ K 8 7		♦ E 6 3 2			
♠ K 6		♠ E D kn 9			

Italienerne som Øst—Vest meldte slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	pass	2 ♣	pass
2 gr.	pass	3 ♠	pass
4 ♠	pass	pass	pass

En uvant meldeserie, men det er system i galskapen. Kløveråpningen viser minst 17 poeng, og makkers svar er etter trinnmetoden, det vil si han viser hvor mange ess og konger han har. Så melder Vest to grand, jevn fordeling, hvoretter Øst viser sin beste farge. Vests høyning til fire spar er selvfølgelig.

Svenskene meldte helt annerledes:

Forts. side 11.

Bedre meldinger

Rolf Bøe

Dette er den første i en serie artikler om bedre meldinger. De øvrige artiklene vil komme regelmessig i bladet fremover.

Når vi nå skal starte en del streiftog inn i meldeteknikkens forunderlige verden, kan det være på sin plass å begynne med å ta en titt over mulighetene. Det er nødvendig å vite hvilke sjanser vi har til å finne den riktige kontrakten og hva som ikke lar seg gjøre, for ellers risikerer vi å lide den samme skjebnen som han som møtte opp på badestranden en brennhet julidag med fullt slalomutstyr.

Det er selve lovene i bridge som setter den største begrensningen. Det ser De sikkert når De tar en titt på antallet av mulige fordelinger i bridge. Vi skal ikke gå så langt inn på matematikk, men våre venner tallekspertene forteller at dette er et tall som begynner med 53 og har 27 sifre til, altså 29 sifre i alt. En million har seks sifre, en milliard ni, og en milliard milliarder har 18 sifre. Men vi må opp i en milliard milliarder, og deretter multiplisere dette tallet med 53.

Skjønner De dette tallet? Ikke jeg heller. Men la oss se litt på tippingen. Enhver av oss kan ha visse vanskeligheter med å prikke inn så meget som ti rette — tolv tør jeg ikke en gang tenke på. Og dog, i tip-

pingen er det bare en halv million muligheter, det blir altså som et sandkorn i forhold til en skikkelig norsk badestrand i forhold til antallet av fordelinger i bridge.

På den andre siden har vi 38 forskjellige meldinger, fra ett til syv trekk i kløver, ruter, hjerter, spar og grand, og dessuten pass, dobler og redobler. Ved å stille disse talle opp mot hverandre, vil man fort finne ut at det ikke lar seg gjøre å lage noe «presist» meldesystem, som vi så vakkert hører om mange ganger. Vi er kanskje snarere forbauset over at det i det hele tatt går an å lage noe system. Særlig når det er enda mer å ta hensyn til:

(a) Hver melding «spiser opp» alle lavere, ubrukte meldinger. Hvis De åpner med en spar og Deres makker melder to hjerter, er allerede åtte mulige meldinger brukt opp, enda det bare er to avgitte meldinger.

(b) De må passe på ikke å komme for høyt. Hvis meldingene er gått som ovenfor, og to spar er grensen for hva man kan presse ut kortene, er det bare en eneste god gjennmelding De har til disposisjon. Denne meldingen må dekke et helt vell av forskjellige minimums åpningsbender.

(c) Motstanderne gjør hva de kan for å ødelegge melderundene. Hvis motstanderen til venstre for Dem åpner med tre spar, makker passer og det til høyre loftes til fire spar, må De starte på femtrinnet hvis De vil avgi noen fargemelding. Her kan det være rum for et vell av hender, fra den helt opplagte hånden som kan legges opp uten

hjelp av makker, og til den hvor De melder med hjertet i halsen, men ikke tør la være fordi noen ganske få, bestemte kort hos makker vil gi stor utdeling.

Men selvfølgelig finnes det også en god del på kreditsiden, ellers kunne vi ha gitt opp med en gang. Meldingene kan kombineres på tusener på tusener av forskjellige måter, og ved å koble en rekke meldinger sammen, kan man få gitt utrolig god beskjed. Men få gitt «presise» informasjonen, som det så vakkert heter? Det er omtrent like lett som å få forklart en som er født blind, hvordan alle de vakre fargene ute i naturen er satt sammen.

Stadige kompromisser.

Innledningen vår fører til at vi stadig er nødt til å finne kompromisser når vi melder. Det er ikke lenger enn et par dager siden jeg leste en bridgespalte i en avis, hvor en innsender kritiserte et meldingsforløp og sa noe slikt som at: «Tenk om makker har fire små spar og en svak hånd!» Ja vel, men tenk om han ikke har det, noe som er langt mer sannsynlig. Hvis De stadig går med gassmaske av frykt for et plutselig angrep fra luften, vil De kanskje ha større sjanser til å redde Dem hvis dette angrepet kommer. Det er imidlertid langt større sjanser til at De vil få en dundrende hodepine.

La oss ta en hånd som denne:

♠ D kn 7 3 ♥ D 9 2 ♦ K 8 3 ♣ kn 7 5

Deres makker åpner med en hjerter. Hva vil De melde? De har valg mellom hele tre forskjellige meldinger, nemlig (a) en spar for å gi beskjed om den meldbare fargen, (b) en grand for å fortelle om jevn fordeling og en relativt svak hånd og (c) to hjerter for å berette om trumfstøtten. Det er imidlertid bare mulig å avgi én av disse meldingene, hånden er for svak til å komme igjen senere. De må velge.

En hardhendt rasjonering.

De begynner vel kanskje allerede nå å forstå at vi er nødt til å ha en hardhendt rasjonering når det gjelder konvensjoner og avtaler. Det er så mangt som finnes av moderne, strømlinjete konvensjoner, som gir strålende effekter på visse, spesielle typer

av hender, men dessverre er de fleste av dem sorgelig i veien når vi skal se på meldeteknikken som helhet. Hver gang det dukker opp hender som ikke passer for konvensjonen, er den kanskje i veien og sperrer for andre, langt viktigere meldinger.

Rasjoneringen på konvensjoner må derfor være like hardhendt som den verste rasjoneringen under krigen. Praktisk talt alt vi eier av disponible meldinger må gå til livsviktige behov, og så får de spesielle situasjonene klare seg så godt de kan med det som er til overs. Det var ikke mange som kunne kjøpe seg en smoking under krigen, det de hadde av merker rakk ikke engang til dagligdressen og langt mindre til luksus.

Ta for eksempel en konvensjon som ble lansert en gang før krigen. Hvis De åpnet med en spar, Deres makker løftet til tre og De kom igjen med tre grand, så var det en spesiell konvensjon som fortalte at De manglet både ess, konge og damen i spar. Selvfølgelig en ypperlig opplysning, men hva hjalp det når De aldri fikk slike kort? Etter alt det andre snurrepiperiet. Jeg husker en gang jeg avtalte en ganske sjelden, men for øvrig en teknisk god konvensjon med min makker, en spiller som for øvrig er langt bedre enn meg. Det gikk tre kvart år før vi fikk bruk for denne konvensjonen, og da hadde makker glemt den. Uten konvensjonen ville vi lett ha funnet fram, nå ble det en ren bunn.

Det det i første rekke er spørsmål om når man studerer på om man skal ta opp en eller annen konvensjon, er ikke hvor godt den funksjonerer når den er i bruk. Hvis den er i veien for andre meldinger, blir det et spørsmål om hva man har mest bruk for og ikke bare hvordan den spesielle konvensjonen virker. Slike kollisjoner, hvor en rekke forskjellige behov kjemper om den samme plassen, har vi stadig vekk. Det er nok å peke på åpningsmeldinger på totrinet i farge. De kan bruke Culbertsons gamle helkravsåpninger, De kan bruke Acols sterke, men ensidige hånd, De kan bruke de svake toåpningene, De kan bruke det engelske Two Clubs variant, og italienerne er her som mange andre steder, inne på en rekke forskjellige ideer. Men De kan bare bruke en av disse variantene.

Helhetsinntrykket.

Den hårdhendte rasjoneringen jeg nevnte, må imidlertid ikke bare anvendes når det er tale om å ta opp spesielle konvensjoner, den må gjennomføres konsekvent i hele meldesystemet. De må forsøke å gi makker et så godt bilde av helhetsinntrykket av hånden som mulig, og så får det gå som det kan med enkelte detaljer. Ta en hånd som denne:

♠ D kn 7 3 ♥ E D 8 7 5 ♦ 9 ♣ D 7 4

Hva vil De åpne med?

Ett er sikkert. Hvis De ikke åpner med en spar, vil De aldri få vist denne fargen. Hvis mellomhånden melder og makker er svak, vil han heller aldri kunne få vist en eventuell sparfarge, for eksempel kongen fjerde. Resultatet er at man kan risikere at en god sparfarge, fordelt 4—4, aldri kan bli vist.

Men det er andre sider av saken. Hvis De begynner med en spar med denne hånden, vil De få uhyre store vanskeligheter senere med å få fortalt at hjerterfargen er lengre. Det kan igjen føre til at man risikerer gal preferanse i hvert eneste spill. Avdøde S. J. Simon, europamester 1948 og en av Acol-systemets fedre, skriver ganske ironisk om følgende spill hvor man i en landskamp mellom England og Wales kom ut å kjøre av den grunn:

♠ E kn 9 8			
♥ E 10 6 4 3			
♦ E 7 3			
♣ 5			
♠ 2	N V O S	♠ D 10 6 4 3	
♥ kn 5 2		♥ 8 7	
♦ kn 4 2		♦ 9 8	
♣ E 9 8 7 6 4		♣ K D kn 2	
♠ K 7 5			
♥ K D 9			
♦ K D 10 6 5			
♣ 10 3			

Alle var i sonen og Nord hadde gitt. Det engelske paret presterte følgende meldeserie:

Nord	Syd
1 ♠	2 ♦
2 ♥	3 ♠
4 ♠	

Resultatet ble fire better.

Wales slapp heldigere fra det, men heller ikke her ble det noen stor suksess:

Nord	Syd
1 ♠	2 ♦
2 ♥	3 ♠ 1
3 ♦	4 ♦
5 ♦	pass

Den engelske lagkapteinen på Nords plass forsvarte seg med at «enhver moderne spiller ville åpnet med en spar.» Men acolytene var ikke nådige. Harrison—Gray skrev: «Erstatt ordet *moderne* med *konvensjonell*, så har Nord rett.» Simon var enda mer krass:

«Vakkert. To internasjonale par har kort til en opplagt lilleslem, og så går det ene paret fire better i en utgangskontrakt mens det andre med nød og neppe sliter seg opp i en utgang som kan vinnes.»

Simon anbefaler følgende meldeserie:

Nord	Syd
1 ♥	2 ♦
2 ♠	5 ♥
6 ♥	pass

En meget elegant serie. Jeg skal foreløpig ikke komme nærmere inn på den, men bare peke på at Nord er sterk nok til å reversere fordi Syd har meldt i en farge hvor det er tilpasning. Syd på sin side er sterk nok til utgang når makker åpner, og når han også viser tilleggsverdier, er han sterk nok til en enda kraftigere melding.

Her er en annen hånd hvor det er tale om helhetsinntrykket:

♠ E kn 8 5 ♥ D 7 4 ♦ E 8 7 ♣ K 9 3

Dette er en hånd hvor jeg selv kjørte meg fast en gang for ti år siden i en lagkamp i Stockholm, hvor jeg bodde noen måneder. Makker åpnet med en hjerter, og jeg var tro mot de teoriene som hadde hersket i Norge, eller i det minste i Oslo, under krigen. Jeg meldte en spar. Så kom makker igjen med to ruter, og der satt jeg. Nå var det ingen melding som kunne gi meg sjansen til å høre fra makker en gang til, jeg måtte selv bestemme sluttmeldingen. Fire hjerter og risikere å være undervektig i trumf, tre grand og risikere bet mens fire hjerter er opplagt, og tre hjerter og risikere pass. Det er selvfølgelig store sjanser for at makker har fem hjerter, men sikkert er det ikke.

Avdøde Mille Henriques, Sveriges grand old man i bridge, som jeg spilte på lag med, ville vite: «Varför bjöd du inte två sang med en gang?»

Jeg fikk ikke tid til å svare, men jeg kunne ha ramset opp hele raden av de innvendigene jeg var flasket opp med: «To grand er en dårlig melding i de fleste situasjoner, fordi du ikke får vist fargene dine.» Eller: «Det haster ikke, du får vist styrken din i neste omgang.» Eller: «Tenk om makker har fire spar.» Alle slagordene sagt med voldsom autoritet, men like fullt ruskende gale. Det var imidlertid noe vi først lærte da vi fikk kontakten for alvor med engelskmennene etter krigen.

Saken er at to grand er en ypperlig melding med denne hånden. De gir full dekning for både styrke og fordeling, og kan etterpå sitte og slappe av mens makker ordner opp. Sparfargen blir vist hvis det har interesse for ham, det er ikke nødvendig at De tenker på den detaljen. Og selv om det hadde vært, så ville det ikke vært noe å gjøre ved. To grand gir et godt helhetsbilde, mens en spar bare gir en foreløpig opplysning, som det kanskje kan være vanskelig å korrigere senere.

Det er andre grunner som taler for to grand her. For det første utspillet. Hvis tre grand er den riktige kontrakten, kan De ved for mange meldinger risikere å gi motstanderne anledning til å finne det eneste drepende utspillet, og det er ikke motsomt. Hvis de innledende meldingene går:

1 ♠   1 ♠
2 ♠

og man etterpå havner i tre grand, er det fortalt for all verden at kløver skal ut, mens meldeserien:

1 ♠   2 gr.
3 gr.

kanskje helst inviterer til utspill i spar, hvis det da gir noen opplysning.

En annen grunn er at det kan bli vanskelig å komme igjen siden hvis motstanderne sperrer. Moderne bridge er langt hurtigere enn tidligere dagers, gode motstandere kjører meldingene i været for et godt ord, og hvis man vil ha noe å si, må det skje fort. Det er atter en gang engelskmennene som

har vært læremestre, og typisk er den engelske utmanøvreringen av franskmennene i dette spillet i Paris i 1949:

Vest ga, Nord—Syd i sonen. Med engelskmennene Schapiro og Reese Øst—Vest ble det meldt:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	pass	2 ♠	pass
2 ♠	pass	3 ♠	pass
pass	pass		

Reese gikk to betet, og ble etterpå kritisert fordi han ikke hadde passet på to spar. Men det ble likevel et meget fint spill, for ved det andre bordet meldte Konstam (Nord) og Harrison Gray slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♠	1 ♠	1 ♠
pass	2 ♠	pass	3 gr.
pass	pass	pass	

To grand er ikke krav etter Acol, derfor må Syd si en spar.

Legg merke til at franskmennene likesom aldri slapp til i meldingene, engelskmennene avga hele åtte meldinger ved de to bordene, mens franskmennene bare fikk plass til en, og for resten var det pass. Nå er de nok engelske åpningene litt for drøye for oss, unntatt hvis man bruker svake toåpninger. Men eksemplet gir likevel en pekepinn om hva man risikerer hvis man venter med å melde.

Tilbake til det eksemplet vi har pratet så lenge om, hvor makker åpner med en hjerter og De har:

♠ E kn 8 5 ♥ D 7 4 ♦ E 8 7 ♣ K 9 3

En annen ting De kan risikere hvis De velger å si en spar, er fire kløver hos nestemann. Nå passer makker, men det blir De ikke stort klokere av, det gjør han både med en

Skvis uten telling

Egil Wang.

De fleste tror at en skvis er temmelig komplisert å gjennomføre, fordi man er nødt til å peile fordelingen nøyaktig hos begge motstanderne, og telle ethvert kort som går slik at man til stadighet vet hva som er igjen. Vel, De mest kompliserte former for skvis må kanskje behandles på denne måten, men ved de alminnelige, dagligdagse skvisformene er det slett ikke nødvendig. Det er svært ofte nok å holde øye med ett eller to kort, og la resten komme av seg selv. Ta for eksempel denne hånden:

♠	7 5 2
♥	E kn 8 5
♦	E 8 7
♣	kn 8 7

N	
V	♠
S	

♠	8 6
♥	K D 10 6
♦	K 6 4 2
♣	E K 3

Syd spiller fire hjerter, og Vest starter med tre ganger spar.

De vil se at hvis ruterne sitter 3-3, er det i det hele tatt ikke noe problem, det er bare å gi fra seg et ruterstikk. Men hvis denne fargen sitter skjevt? Da er skvisen reservevåpenet, som De forbereder fra begynnelsen av, for å ha noe å falle tilbake på om ikke ruterfargen er pyntelig.

For å få skvisen til å virke, må De som De sikkert vet, så fort som mulig gi Dem alle de stikkene De er nødt til å tape. Her skal motstanderne ha et stikk til, og det må

de få i ruter. De stjeler altså den tredje sporen og spiller liten ruter fra begge hendene. Når De kommer inn igjen, trumfer De ut, og vi tenker oss at motstandernes trumf sitter 3-2. Så tar De esset og kongen i kløver (Vienna coup, hvis De ikke vet det) for å hindre blokering, og situasjonen er:

♠	—
♥	kn
♦	E 8
♣	kn

N	
V	♠
S	

♠	—
♥	—
♦	K 6 4
♣	3

Vi har ikke pratet noe om hvordan kortene er falt hos motparten, men det er heller ikke noe som har mindre interesse. Det eneste kortet hos motstanderne De må holde øye med, er kløverdamen. Så lenge dette kortet er inne, er knekten Deres ikke etablert, men forsvinner damen, rykker knekten opp til vinner. Dette er det eneste som interesserer, alt annet kommer av seg selv. Vi ser hvordan det går. Nord spilles inn på ruteresset, og så kommer hjerterknekten, mens Syd legger kløver tre. Hvis kløverdamen nå faller, vet De sikkert hva De har å gjøre. Hvis den ikke faller, legger De opp og sier: «To ganger ruter!» Kan noen stikke den andre ruterene, har det aldri vært noen skvis i kortene.

svak åpningshånd og en hånd som har en del tillegg. Det kan være seks hjerter i kortene, men det kan også hende det eneste riktige er å straffedoble fire kløver. Hva vet De? Og hva tror De makker vet hvis De doubler? Hvis De ikke doubler, har De kanskje reddet motparten ut av knipen.

Den direkte to grand derimot løser vanskelighetene også her. Hvis motparten senere finner på noe sprell, er makker

ganske godt orientert om styrken Deres — 13—15 honnørpoeng og en jevn fordeling — og så kan han treffe en fornuftig avgjørelse.

Dette var en liten programforklaring, om vi kan kalle det slik. Jeg har antydnet noen av de prinsippene jeg kommer til å følge i de senere artiklene, og så skal vi etterpå komme med mer detaljerte diskusjoner.

Som De ser, er det om å gjøre å få den ene truselen ned til en ettkortstrusel, og holde rede på det eller de kortene som kan stikke denne truselen Deres. Hvis vedkommende kort fremdeles er inne når skvisen er effektivt, må motspilleren ha gitt opp den andre fargen. Eller det er ingen skvis.

Her er et annet eksempel.

♠	10 4 2
♥	K 7
♦	E 8 6 5
♣	K D 6 4
N	
V ♠	
S	
♠	9 8
♥	E 10 5
♦	K D kn 4
♣	E 5 3 2

Syd er havnet i fem ruter, og får tre ganger spar igjen. Dermed er tempoet oppnådd, motstanderne skal helst ikke ha flere stikk. Det er en god sjanse at kløverne sitter rundt, men selv om den ikke gjør det, er det en mulighet. Ser De den? At damen og knekten i hjerter sitter sammen med lengden i kløver.

De stjeler den tredje spøren, og trumfer tre ganger. Vi tenker oss at det holder. Så prøver De kløverne, og hvis fargen sitter rundt, er det ikke mer å prate om. Viser en av motstanderne renons, må De bare holde rede på hvor mange kløver den andre motspilleren har. Vi tenker oss at det vises renons andre gangen, slik at det opprinnelig satt fire kløver på den andre hånden. De tar nå alle tre kløvestikkene Deres, og går inn på bordet på hjerterkongen. Stillingen er nå:

♠	—
♥	7
♦	E
♣	6
N	
V ♠	
S	
♠	—
♥	E 10
♦	—
♣	5

En kløver er inne. Hvor den sitter er likegyldig, De vet bare at en eller annen kan stikke Nord's kløver seks, og det er til-

strekkelig. De fortsetter med ruteresset og legger kløver fem hos Dem selv, og hvis ingen kløver dukker opp, fortsetter De med hjerter til esset. Er ikke hjertertieren godspilt, kommer det av at det ikke har vært noen skvis.

Vi tenker oss nå at trumfen ikke sitter 3—2, men 4—1. Etter å ha stjålet spar i det tredje stikket, og trukket de tre høye ruterne på egen hånd, spiller De bordet inn på hjerterkongen og stillingen er:

♠	—
♥	7
♦	E
♣	K D 6 4
N	
V ♠	
S	
♠	—
♥	E 10
♦	—
♣	E 5 3 2

De spiller ruteresset, og nå inntreffer skvisen, hvis det er noen. Det er det eien-dommelige ved situasjonen, De vet ikke om kløverne sitter rundt eller ikke, men hvis de ikke sitter, og de to hjerterhonnorene er sammen med kløverlengden, er skvisen der.

Nå skal vi imidlertid påstå at De ikke er oppmerksom på skvisen før ruteresset er innkassert, og De har heller ikke lagt merke til om en kløver ble kastet eller ikke. De har allerede forlangt kløverkongen som neste kort fra bordet, så det er for sent å be om å få se det nedlagte stikket. En eventuell skvis er allerede effektivt, men De har glemt å telle. Hva skal De gjøre?

Det er heldig for Dem at det ikke spiller noen som helst rolle denne gangen, bare De har lagt merke til damen og knekten i hjerter. Honnorkort pleier det å være lettere å legge merke til.

Vi tenker oss at De har registrert at hjerterknekten falt et eller annet sted, og dermed er alt i orden. De fortsetter med hjerteresset, og hvis damen også viser seg, er tieren etablert. I motsatt fall er det bare å legge opp og si kløver. Hvis noen protesterer, vel, så har det aldri vært noen skvis.

En dobbelt skvis kan De sette i gang på samme måten. Så snart De vet hvordan to enkelt-trusler er plasert, går resten av seg selv. Se på dette spillet:

♠	E 8
♥	E D 6 2
♦	E 10 8 5
♣	D 5 3

N	
V	Ø
S	

♠	kn 5 3
♥	K 4
♦	K D 6 2
♣	E K kn 6

Syd spiller seks grand etter følgende meldeserie:

Syd	Nord
1 gr.	2 ♠
2 gr.	6 gr.

Vest begynner med sparkongen.

Hvis utspillet er «ærlig», det vil si Vest har damen også, er kontrakten opplagt, likegyldig hvordan de andre kortene sitter. Siden motstanderne alltid skal ha ett stikk, lar De sparkongen beholde stikket. Det kommer vel en liten spar i det andre stikket, det må fra Vests side se helt farefritt ut. Tilbakespillet er for øvrig likegyldig, men vi kan jo si det er en spar. De tar esset, og fortsetter med kongen og damen i ruter. Nå må en av motstanderne vise renons hvis det skal være noen spenning. Er det Øst, kan De bare ta ruterfinessen og legge opp. Men nå tenker vi oss at Øst har alle de fem manglende ruterne. De stanser da ruter-spillet etter tredje gangen, og konstaterer at Øst nå har to ruter igjen. Så kommer tre ganger kløver, og situasjonen er:

♠	—
♥	E D 6 2
♦	10
♣	—

N	
V	Ø
S	

♠	kn
♥	K 4
♦	6
♣	kn

Vi tenker oss at en ruter forsvant en eller annen gang under kløverspillet, og det eneste De tenker på, er at spardamen og en ruter er igjen. De spiller nå kløverknekten og legger ruter ti på bordet, og tenker fremdeles bare på de to nevnte kortene. Hvis ett av dem faller, er jo alt over, og i motsatt fall er det absolutt garantert at hjerter seks

gir det siste stikket. De vet at Vest har en spar og Øst en ruter, og selvfølgelig kan ingen av dem ha fire hjerter.

Jeg nevnte dobbelt skvis, men dette spiller er i grunnen ikke noe annet enn en falsk dobbelt skvis, idet det allerede fra starten er klart at bare en av motstanderne kan holde hjerterfargen, den fargen som skulle ha vært dobbelt-truselen. Men skvisen virker som en dobbelt skvis, all den tid De ikke vet hvem det er som har hjerterlengden. Det er likegyldig fordi De har en trusel i en annen farge mot hver av motstanderne.

Dette spillet byr for øvrig på en skvismulighet for å vinne tretten stikk. De må selvsagt stikke med spareset i det første stikket, og så går De i gang med ruterne. Hvis denne fargen holder, fortsetter De etter å ha tatt alle ruterstikkene med fire ganger kløver. Den siste kløveren skviser Vest i spar og hjerter, hvis han er alene om å holde disse fargene. Fremgangsmåten er den samme som tidligere, pass bare på spardamen, så går resten av seg selv. Det går av seg selv også om det er Øst De skviser. Det kommer selvsagt som en overraskelse, idet De jo har plasert spardamen hos Vest. Men sitter den hos Øst, virker skvisen like godt. De oppdager ikke hvem De skviser før spillet er over, men det har jo mindre å si.

Som De ser kommer skvisen i de eksemplene jeg har vist, helt av seg selv, uten spor av telling. Det er nok å holde øye med et eller to bestemte kort, og la resten gå av seg selv. Man må selvsagt kjenne de grunnleggende reglene for skvis, og de kan jo jeg ikke ta med i en så kort artikkel som dette. Men telling er iallfall unødig, og det er jo en stor hjelp.

Våre kretser

VESTFOLD KRETS

Vi starter i dag en serie artikler om våre kretser, hvor vi lar kretsformennene komme til ordet med uttalelser om hvordan kretsene er organisert. Vårt håp er at denne serien vil bidra til å skape nye impulser, idet man ser hvordan andre kretser ordner seg. Problemene er selvsagt forskjellige, men likevel tror vi det er mange av de samme vanskelighetene som går igjen.

Vi begynner idag med Vestfold Krets, og overlater ordet til den mangedårige formannen, Per Bockman Pedersen, Tønsberg.

Kretsen følger Vestfolds grenser, og består av 5 byer med omliggende distrikter. Det er nå vel 20 tilsluttede klubber og dessverre mange klubber som ikke er opptatt i forbundet. Disse siste skal vi nå arbeide intenst med for å få dem innmeldt.

I søndre del har vi Larviksdistriktet. Her spiltes fin bridge for, og Larvik Bridgeklubb var jo Norgesmester i 1942. I de senere år har bridgeinteressen dabbet av en del, men kjenner jeg Bjarne Arvesen rett, så kommer nok Larvik tilbake igjen til gamle høyder. Jeg vil i dette distrikt fremheve en driftig bridgeklubb, nemlig Tjølling Bridgeklubb, som arbeider meget godt. De avvikler hvert år i påsken (Skjærtorsdag) Tjøllingmesterskapet med vel 50 pars deltagelse.

I Sandefjordsdistriktet er bridgeinteressen stor, og spillestyrken meget god. Det viser jo Sandefjords innsats i de senere N.M. for lag, og gledelig er det at forbundet tok ut 1 par derfra til å representere Norge i E.M.

I Tønsbergdistriktet er flest spillere, og her arrangerer de driftige klubber en mengde morsomme og interessante turneringer. Kretsstyret har sete her.

I nordre del er Holmestranddistriktet hvor også interessen er stor, og Holmestrand B.K. er en av de beste organiserte klubber vi har.

Hortensdistriktet ligger en del nede hva bridgelivet angår. Det er i Horten mange bridgeklubber, men de er ikke tilsluttet N.B.F. Vi håper at brødrene Kjell og Birger Halvorsen kan arbeide med å få

disse klubber interesserte slik at også Hortensdistriktet kommer opp i toppklasse i Vestfold Bridgekrets igjen.

Selve kretsen administreres av et kretsstyre på 7 medlemmer.

Arbeidskomiteen

er som nevnt i Tønsberg og består av formannen, sekretæren og 1 styremedlem. Hver av de øvrige 4 distriktet har 1 styremedlem. Dessuten har vi en turneringskomite på 3 medlemmer som avgjør protester, hjelper til med turneringer og autoriserer turneringsledere. Vi holder en meget rimelig kontingent idet hvert medlem betaler kr. 1,00 til kretsen.

Det spilles kretskamper i klasse A med en serie av 10 klubber. Kampene går over hele høst og vintersesongen hver 14. dag. Det blir lange og besværlige reiser, og vi har forsøkt å finne bedre turneringsform. Det ble dog bestemt på kretstinget at vi skulle fortsette 1 år til og med den gamle avviklingsmåte. De 2 dårligste A klubber rykker ned i B og erstattes av de 2 beste rene B-klubber. I B klassen spiller også A-klubbens 2. lag, men disse kan ikke rykke opp i A. De rene B klubber spiller i egen serie, og kretsmesteren i B kåres ved kamp mellom vinneren av serien for rene B og urene B (A klubbens 2. lag). Det spilles dessuten kretskamper i klasse C. Her deltar uten opprykningsrett A klubbens 3. lag og B klubbens 2. lag.

Sesongen starter først i oktober, og alltid med kampen om Vestfoldpokalen.

Per Bockmann Pedersen

Her kan hver klubb stille så mange lag de ønsker, dog med forbehold av at det er plass i lokalet. Den klubb som får 3 seire, vinner pokalen, og så stilles det opp en ny.

Vi arrangerer videre kretsmeesterskap for par, og det er denne inntektsgivende turnering kretsen lever av. Det spilles innledningskamper i de 5 distrikter, og etter alminnelige bestemmelser møtes så de beste 24 par til finalen som foregår som barometerturnering. Vanlig deltagelse i K.M. for par er 150 par.

Som alle andre kretser avviker vi for forbundet finalen for kretsen i N.M. for par. Vanlig deltagelse herfra i dette morsomme arrangement er ca. 100 par, og i finalen deltar 24—26 par. Som jeg fremhevet på tinget i Oslo i år, så bør det arbeides intenst med dette N.M., som kan gi forbundet en større inntekt i likhet med samme arrangement i Sverige.

Nytt av året her er at vi skal innføre en såkalt Vestfoldcoup. I denne turnering kan hver klubb stille så mange lag den ønsker. Det blir vanlig utslag i likhet med N.M. for lag. Da A og B klubbene forstelang er svært opptatte med kretskamper etc., så skal disse lag gå inn i turneringen i 3. runde — altså i likhet med cupkamper i fotball i England.

Hver sommer arrangerer vi vår internasjonale parturnering på Havna Badehotell. Opprinnelig startet vi denne turnering på Aasgaarden. Det er alltid en rekke utenlandske deltagere her, og i år deltok 4 svenske par. Vi savnet våre danske bridgevenner, men E.M. kom i veien for dem.

Det har gjennom de 20 år kretsen har bestått, blitt spilt adskillig interkretskamper med vekslende hell. Vi har mott innenlandske kretser og kretser i Sverige, og spillerne satte stor pris på våre utenlandsturer. Det har vært vanskelig å arrangere interkretskamper i de senere år, men vi har avtale om 1 årlig kamp mot Buskerud Bridgekrets, hvor hver krets stiller 4 lag. Buskerud seiret i det første møte, som ble spilt i mai i Tønsberg. Det er mulig at vi kommer til å ta med 1 krets til slik at det blir triangelkamper. Videre har Vestfold Bridgekrets avtalt å møte Göteborg med 2 firemannslag i en årlig kamp, og det første møte blir her i Vestfold i april 1959.

Kretsen hadde ifjor 20-års jubileum som

egen krets, og holdt en turnering med etterfølgende middag og fest. Det lakker altså mot 25 år, og vi har gått inn for å legg opp penger til et verdig 25-års jubileum.

Vi har her i Vestfold en hyggelig krets, og det er meget godt kameratskap mellom klubbene og spillerne. Vi setter dette kameratskap høyest, og ta bridgen som den hobby den bør og skal være.

◇ Siden sist

Forts. fra side 2

Vest	Nørd	Øst	Syd
1 gr.	pass	2 ♣	Dobl.
3 gr.	pass	4 ♥	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Vests grandåpning er normal, og Østs to kløver er etter Stayman. Svaret tre grand viser maksimums åpning og fire kort både i spar og hjerter. Østs fire hjerter er en overføringsmelding, han ber sin makker ta ut med fargen over, altså fire spar.

Disse meldeseriene kan kanskje gi noen ideer om hva enkelte utenlandske spillere er inne på i meldeteoriene sine. Ad underlige veier kom de to bordene fram til samme kontrakt, om enn ikke på samme hånd.

Italienerne vant imidlertid to stikk mer i spillet. Sveriges Syd begynte med ruteresset og fortsatte fargen, Vest tok kongen, og dermed var fem trekk et faktum. Ved det andre bordet startet Nørd (Vest var jo spiller) med kløver. Syd tok esset og fortsatte med liten ruter, og Vest valgte galt. Han la syveren, Nørd tok damen og ga ruter tilbake til esset, og så kom den tredje runden til stjeling hos Nørd, Bet.

Spanierne kom ille ut i et par spill mot Tyskland, og ett av spillene ser De her:

♠ E 10 9 7 3 ♥ D kn 8 7 5 ♦ 9 3 ♣ 2	♠ K kn ♥ — ♦ E D kn 6 5 4 2 ♣ kn 9 7 5	♠ 8 ♥ K 10 9 6 ♦ K 10 8 7 ♣ E K 8 3			
<table style="margin: auto; border: 1px solid black; padding: 5px;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>			N	V	S
N					
V					
S					
♠ D 6 5 4 2 ♥ E 4 3 2 ♦ — ♣ D 10 6 4					

Med alle i sonen åpnet den tyske Nørd med tre ruter, som resultatene i to betes, 200 poeng til Spania.

Ved det andre bordet åpnet den spanske Nord med en ruter, Øst sa en hjerter, Syd en spar, Vest fire hjerter, hvoretter Nord sa fem ruter. Øst doblet, og begynte med kløver. Øst—Vest fikk i stand en herlig mølle, og etter hvert utviklet det seg til hele fem beter, 1700 poeng til Tyskland.

Men verden er ikke bare EM, og vi skal gå over til noe som er skjedd på mer hjemlige fronter:

Forleden dag jeg ledet en turnering, ble jeg tilkalt ved et bord hvor melderer hadde spilt fra feil hånd. Han ble dømt til å spille fargen fra den andre hånden, og jeg tenkte ikke noe mer på det. Men etterpå fikk jeg høre han gikk rundt og beklaget seg over motstanderne, tenk at de virkelig ville forlange straff for en forseelse!

Denne tankegangen er ikke ny, vi har alle opplevet den, og vi hører den daglig. Jeg husker en episode fra en finalekamp i et norgesmesterskap for noen år siden. En spiller begikk en forseelse, turneringslederen ble tilkalt og dømte straff, og etterpå gikk synderen rundt og fortalte om hvor forferdelige motstanderne var. Det gikk til og med så langt at disse faktisk hadde en følelse av dårlig samvittighet fordi de hadde forlangt at det skulle spilles etter lovene.

Her er vi inne på et farlig punkt, og noe helt enestående som ikke kan tenkes i noen annen sport enn bridge. Hva vil De si om fotballspilleren som tar ballen med hendene inne i straffefeltet, og etterpå er fornærmet fordi det blir straffespark? De vil bare le av ham. Hvorfor gjør De ikke det samme i bridgens verden, hvorfor synes De her synd på stakkaren som gjør en feil, og blir straffet.

La oss ta et sluttspill som dette:

♠ E						
♥ K 4						
<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: 0 auto;"> <tr> <td style="text-align: center;">N</td> <td></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">V</td> <td style="text-align: center;">♣</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">S</td> <td></td> </tr> </table>	N		V	♣	S	
N						
V	♣					
S						
♠ 9						
♥ 7 3						

Ingen har noe annet enn spar og hjerter igjen, og hjerteresset befinner seg hos Vest. Hvis Syd er inne, og han av vanvare spiller en spar til esset først, vil han tape to stikk, og ingen vil synes synd på ham. Men hvis

vi bytter om hjerterkongen og plaserer esset hos Øst, slik:

♠ E
♥ 7 4
♠ 9
♥ K 3

så skal han fritas for straff hvis han forlanger hjerter fire fra bordet til tross for at han er inne på egen hånd! Hvor er logikken?

Det er en del av spillet å følge med og melde eller spille når det er ens egen tur, og det er ingen grunn til å se mildere på ham som forser seg mot dette enn ham som glemmer å passe på inntakene.

Ingen vil dromme om å be om å få ta tilbake spar ni når den ligger på bordet i det første eksemplet. Man har gjort en feil, og får stå ved den. Men om man forlanger hjerter fra bordet i det andre, når man er inne på egen hånd, er det mange som blir sure hvis de ikke får lov til å korrigere det.

Det er bare en eneste vei ut av dette uføret. Det er konsekvent å forlange at lovene skal håndheves. Kunne vi komme dit at dette gjelder for oss alle, ville vi få langt mindre ubehageligheter og langt mindre krakilske diskusjoner ved bridgebordet. Lovene er kanskje strenge i enkelte situasjoner, men hvis vi alle tar det som en del av spillet å holde orden på kortene sine, og regne med at det er oss selv som har skapt situasjonen når vi gjør noe galt, ville det være lettere. Hvis vi alle er enige om at lovene skal følges, ville det aldri bli noen diskusjon.

Og hvorfor ikke? Sett at vi avtalte dette idag. Om en eller annen imorgen begikk en uregelmessighet, var det jo bare å henvise til avtale, og så slapp vi alle ubehageligheter.

Synes De det er leit, sier De? Vil De nødvendigvis ha en topp på den måten? Vel, hva sier De om en topp De får fordi Deres motstandere er dumme nok til å sove og la være å melde fire spar? Er det noe verre å ta imot denne toppen enn en De får fordi en av motstanderne sover og ikke følger spar?

La oss gå fram for en renere bridge, og en hyggeligere bridge. Det oppnår vi ved å være enige om at lovene skal følges i alle tilfelle. Det kan være hardt en enkelt gang, kanskje, men det er langt sunnere i det lange løp.

Utenlandsnytt

EBL's kongress ble holdt i Oslo i forbindelse med europamesterskapet. Til ny generalsekretær etter avdøde Herman Dedichen ble valgt hollenderen E. Heldring. For øvrig hadde valgene følgende utfall:

The Executive Committee (arbeidsutvalget, idet kongressen danner «styre», om man kan si det slik): de Nexon, Frankrike, president, Carl Bonde, Sverige, visepresident og E. Heldring, Holland, Butler, England, Halvorsen, Danmark, Perroux, Italia, Pigot, Irland og Skoruopo, Finland, styremedlemmer.

Appellkomiteen: de Nexon, Butler, Pigot og Skoruopo.

Turneringskomiteen: Pigot, formann, Skoruopo, viseformann, Corwen, England og Werner, Sverige.

Arrangementet av neste års europamesterskap var henlagt til Italia, men det har vært visse vanskeligheter med økonomien. Arrangørene har regnet med en eller annen form for statsbidrag, som de imidlertid ikke får. EBL vil få avgjørende beskjed omkring 15. oktober.

Verdensmesterskapet skal spilles i New York i februar med de italienske europamestere pluss et lag fra Nord-Amerika og et fra Syd-Amerika.

Det var også diskusjon om marginen for uavgjort kamp, som flere representanter ville ha sløyfet. Noen avgjørelse ble imidlertid ikke tatt.

Derimot blir det sannsynligvis i neste års arrangement en form for seeding av de fire beste lagene, Italia, England, Frankrike og Sverige, slik at de seks innbyrdes kampene mellom disse lagene blir fordelt over hele turneringen.

En nytt internasjonalt bridgeforbund ble også stiftet i Oslo, og det første styret består av: de Nexon, Frankrike, president, Landy, USA, sekretær, Butler, England, Goren, USA, Heldring, Holland, Solomon, USA og Sullivan, Australia, styremedlemmer. General Alfred Gruenther, Eisenhowers stabssjef under krigen og senere sjef for Nato, ble valgt til ærespresident.

Det ble foreløpig vedtatt at det nye forbund skulle arrangere en olympisk turnering i 1960, sannsynligvis i Rom. Her har man tenkt seg verden inndelt i ni soner, (1) Europa, (2) Nordamerika, (3) Sydamerika, (4) Australia, (5) Ny Seeland, (6) India-Pakistan, (7) Sydafrika, (8) Det fjerne Østen og (9) Sydkysten av Middelhavet. Det er tenkt utslagskamper etter samme system som i Davis Cup i tennis, og at tolv lag skal delta i finalen, nemlig tre fra Europa, to fra Nord-Amerika og ett fra hver av de øvrige sonene.

Det er samtidig meddelt at den nye organisasjonen ikke har noe med det nåværende arrangementet av europamesterskapet og verdensmesterskapet.

Tobias Stone, amerikaneren som ble så beryktet i det siste verdensmesterskapet i Como i Italia, har fått et års diskvalifikasjon for internasjonale kamper.

Danmarks Bridgeforbund har fått ny president etter Erik Varn, Odense. Den nye presidenten er Gert Lenk, København.

Det har ikke manglet på superlativer i den utenlandske pressen når det gjelder årets europamesterskap. Formannen i EBL's turneringskomite, D. Pigot, Irland, skrev således et meget pent brev til Bjørn Larsen allerede før turneringen var avsluttet. Her pekte han blant annet på at det alltid har vært noen vanskeligheter i begynnelsen av et europamesterskap, fordi det går så lang tid mellom arrangementene i et enkelt land. Det avgjørende bevis på turneringsledelsens dyktighet er derfor hvor kort tid det går før hele arrangementet går flytende, og her er det ingen som har overgått nordmennene.

Eric Jannersten skriver: Heller ikke er det nødvendig å konkurrere med mine medarbeidere når det gjelder superlativer til de norske arrangørene. Alle var vi meget fornøyde, og det er soleklart at vi svensker vår vane tro tar det til oss også. For langveisfarende gjester er Norge og Sverige hipp som happ, det er Skandinavia alt sammen. Regner det på Norge så drypper det på oss.

MELDEPRØVER

I denne spalten setter vi hver gang opp åtte meldeoppgaver. Svar finnes på side 16. Det beste svaret i hver oppgave får 10 poeng, og alternative svar får poeng etter redaksjonens oppfatning. Får De 50 poeng, er det bra, 60 poeng er meget bra, 70 poeng er utmerket, men hvis De får 80 poeng, må De la være å tittle på løsningene først neste gang.

De sitter alltid Syd, og skal melde i den posisjonen hvor det er satt et spørsmålstegn.

1) Syd har:

♠ kn 3 ♥ 8 5 ♦ K D 10 2 ♣ E D kn 5 4

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	Dobl.	1 ♠	?

2) Syd har:

♠ D 9 5 ♥ D 8 4 ♦ E K 4 3 2 ♣ K 7

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♦	pass
3 ♣	pass	?	

3) Syd har:

♠ D 10 ♥ E 10 7 5 2 ♦ K 8 4 ♣ E 10 3

Einar Werner: At nordmennene skulle klare det perfekt var noe vi alle visste på forhånd, og etterpå kunne vi bare konstatere faktum. Det var vel minst 100 funksjonærer som holdt på, og alle klarte sitt. En spesiell takk skal de ha for sitt gemytt, som aldri klikket. Hva man enn ba om, så ble det ordnet fort og med et vennlig smil på kjøpet.

Albert Dormer, England: Som avslutning en blomst til nordmennene for den måten de gjennomførte arrangementet på. Vi har alltid vært imponert over den måten de nordiske landene utfører sine oppgaver som arrangører, og Norsk Bridgeforbund skapte nå en ny lenke i den vakre kjeden.

Bridgebøker

VI HAR PÅ LAGER:

Aftenbladets bridgebibliotek, 6 bind à kr. 3,40. (Kan kjøpes enkeltvis.)

Aftenbladets nye bridgeserie 1—3 a kr. 3,50 pr. b.

Bøe: «Revidert Vienna». Kr. 10,85 ib.

Bøe: Bridge uten tårer kr. 12,50 ib.

Kaalund-Jørgensen: «Bridgens Luner». Kr. 9,90.

Nielsen Aksel J.: «100 nye modspill i bridge». Kr. 13,50.

Toustrup: «Nem bridge». Kr. 8,25.

Werner: Resor i Riskzon. Kr. 24,35.

Werner: Den røde tråden vid det grøna bordet. Kr. 25,95.

Terence Reese: «Europamästare spelar bridge». (Oversatt av Werner.) Kr. 15,50. Porto for en bok kr. 0,60. Porto i oppkrav kr. 1,25.

Jannersten: «Boken om skvis». Innb. kr. 23,50.

Jannersten: «Vi spelar tävlingsbridge». Budgivning-Spelföring-Motspel. Nytt opplag. Pris kr. 25,95.

Jannersten: «Speltekniken i bridge». Kr. 25,95.

Jannersten: «Kurs i kontraktsbridge». Kr. 25,95.

Jannersten: «Efos-sangen». Kr. 5,40.

Bøe, Elfwin, Jannersten: «Tävlingsledaren». Handbok for turneringsledere. 256 sider innb. i shirting. Kr. 31,10.

Darvas: Tvärs igenom leken. Kr. 25,95.

NORSK BRIDGEMAGASIN
Kongensgt. 4 — Oslo.

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♣	pass	?

4) Syd har:

♠ E K 10 ♥ D 6 4 3 ♦ K 7 4 ♣ D 10 2

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♣
pass	1 ♠	pass	?

5) Syd har:

♠ E 7 ♥ E K kn 5 ♦ K D kn 9 ♣ E D kn

Nord—Syd er i faresonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♣	pass	2 ♦	2 ♠
?			

NB! Det er, i det minste denne gangen, avtalt med makker at to kløver er eneste krav til utgang.

6) Syd har:

♠ E K 4 ♥ D 6 ♦ D 10 3 ♣ E K D 6 5

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♦	pass
2 ♣	pass	3 ♠	pass
?			

7) Syd har:

♠ E 7 5 2 ♥ K ♦ D 9 8 3 ♣ E 9 3 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	Dobl.	1 ♠	Dobl.
2 ♥	?		

8) Syd har:

♠ E K D 10 5 ♥ 6 ♦ E D kn 8 6 3 ♣ 4

Ingen er i sonen. Hva bør Syd åpne med?

Ny bridgebok

Rolf Bøe:

BRIDGE UTEN TÅRER

Hos bokhandlerne

Kr. 12,50 innb.

A. M. HANCHES FORLAG

Turneringsnytt

GAUSDAL

I bridgeuken på Gausdal Høyfjellshotell 7.—14. september deltok 21 par, og 7 par fikk premier. De beste ble:

1. Paasche med frue, Oslo.
2. Johnsen — Syvertsen, Fredrikstad
3. Okstad med frue, Kongsmo.
4. Thyssen med frue, Bramminge, Danmark.
5. Hammer — Moe, Overhalla

GJØVIK

Årets Gjøvik-turnering ble meget vellykket. 56 par deltok, og det var vesentlig sinsenspillerne som kjempet om de første plassene. Brekke — Dørumsgård ledet lenge, men siden kom andre par opp i teten, og da turneringen var over, hadde Pettersen — Mørch vunnet med to fattige poeng. Resultatene for de beste ble:

1. Pettersen — Mørch, Sinsen, Oslo	3 545
2. Larsen — Larsson, Sinsen	3 543
3. Sørensen — Bakken, Sinsen/Hobby	3 379
4. Brekke — Thyli, Raufoss	3 361
5. Riise — Hovde, Akademisk	3 356

OSLO

Bridgesesongen i Oslo er i full gang, og flere turneringer er allerede avviklet.

D-K-pokalen (Duplikatklubbens pokal) er en høstmønstring mellom seks av byens beste klubber, med tre lag fra hver klubb. Vinner ble i år Saturn med Forcingklubben på annen plass. Beste ble Forcingklubbens tredjelag.

Sommerfinalen gikk som en barometerturnering over tre aftener med de 48 beste parene fra årets sommerturneringer. Turneringen gikk over tre aftener med Per Pettersen, Per Elind og Jan Dørumsgård som arrangører, og ble meget vellykket. Ledelsen skiftet hele den siste kvelden, og det var bare syv fattige poeng som skilte mellom de beste til slutt. Resultatene ble:

1. Elvig — Apenæs	2 517
2. A. Brekke — A. B. Kristiansen	2 510
3. Engbretsen — Nygaard	2 488
4. Bockmann Andersen — Jørgenrud	2 420
5. Magnussen — Myhren	2 396

13 par ble premiært.

Osløpokalen er en høstmønstring for alle klubbene i byen. Turneringen ble i år overraskende vunnet av KNA's forstelag, som sluttet langt foran de øvrige lagene. Det er betegnende at det var større differanse mellom nr. 1 og nr. 2, enn nr. 2 og nr. 8. Resultatene ble:

1. KNA I	351
2. Astra	337
3. Duplikatklubben	336
3. Sinsen I	336
5. Saturn I	332

Astras jubileumturnering ble avviklet 4. og 5. oktober med 66 deltagende par, som etter en innledende runde ble delt opp i tre finaleavdelinger. Disse ble spilt med barometer. Resultatene ble:

A-finalen

1. Jens Magnussen—A. Schröder Nielsen, Astra	806
2. Høy—Strøm, Stavanger	704
3. Løken—Nielsen, Variant	693
4. Brekke—Kristiansen, ABC/Sinsen	682
5. Bredesen—Løkken, Gjøvik	669

B-finalen

1. Syse—Bj. Larsen, Nordisk/Sinsen	736
2. Fru Teien—Jorman, Fortuna/Kl.kn.	708
3. Engebretsen—Riise, Akademisk	706

C-finalen

1. Rose—Dorumsgaard, Sinsen	748
2. Braathen—Levorsen, Astra/Saturn	720

VESTFOLD

Den årlige turneringen om Vestfoldpokalen ble spilt 9. oktober i Tønsberg med 18 deltagende lag. Turneringen ble vunnet av «Junior», Horten, med lag fra Holmestrand Bridgeklubb både på annen og tredje plass.

NORGESMESTERSKAPET FOR PAR

Innbydelse er sendt ut til Norgesmesterskapet for par. Som vanlig starter man i klubbene, og omtrent fjerdeparten av parene går videre. Startkontingenten er som vanlig kr. 10,00 pr. par. Anmeldelsesfrist er 1. desember, og den innledende runden i klubbene må være ferdig innen 1. februar.

Svar på

Meldeprøver

1) *Tre grand — 10 poeng. To grand — 5 poeng. Tre kløver — 4 poeng.*

Det viktigste i denne forbindelse er at makker, som har doblet opplysningene, er nødt til å ha stoppere både i spar og hjerter. Det idelle er at han har fire kort i hver av disse fargene, men det skal De likevel ikke ta for gitt. Derimot bør han ha stoppere i begge. De har selv en kløverfarge som er lett å etablere, hvis den da ikke er helt gående. Videre har De solide stoppere i ruter, og alt i alt så pass styrke at tre grand bør være hjemme. To grand er den nest beste meldingen, og tre kløver er akseptabelt.

Legg merke til at makker ikke bør pluser Dem på noen særlig styrke i spar, selv om De hoppmelder i grand. Med en noenlunde brukbar firekortfarge ville en straffedobling vært det eneste riktige, og når De ikke avgir denne meldingen, er det fordi De ikke vil ha noen sparmelding fra makker senere i melderundene.

2) *Fem spar — 10 poeng. Fire grand — 4 poeng. Fire hjerter (spørrmelding) 4 poeng. Seks spar — 4 poeng. Andre slemforsøk — 3 poeng. Fire spar — 1 poeng.*

Med spar som trumf er hånden Deres verdt 15 poeng, og De har honnører i begge makkers farger, ved siden av en sterk egen farge. Når makker melder som han gjør, bør han ha en viss tilleggsstyrke, og det gjør at en slem bør forsøkes. Men vi synes ikke De er riktig sterk nok til å ta avgjørelsen selv, og derfor er det lureste De kan gjøre, å klemme i vei med fem spar. Det er en melding som gir Deres makker beskjed om hvor De vil hen, og siden hjerter er det naturlige utspillet hos motstanderne etter denne meldeserien, vil han ta hensyn til hva han har i denne fargen.

Fire grand, fire hjerter og en direkte seks spar er etter vår mening de nest beste meldingene, uten at vi vil våge oss på noen klassifikasjon. Fire hjerter ville nok kanskje vært den beste av disse meldingene hvis den hadde fastslått riktig trumffarge. Det er kløver makker tror skal være trumf etter denne meldingen, mens De vet det

skal det være spar. En slik melding er teknisk ikke lovlig, men det tar vi mindre hensyn til her, hvis den fører til bra resultater. Det er imidlertid noe vi er i tvil om — spørremelding med skjult trumffarge skaffer alltid bry hvis det gjelder å stanse under en slem.

Men som sagt, vi synes fem spar er den desidert beste meldingen. Det kan konstrueres massevis av nordhender hvor en sekser ikke har noen som helst sjanse, selv om han varter opp med all verdens kontroller.

3) *To spar — 10 poeng. To grand — 8 poeng. To hjerter — 7 poeng. Tre hjerter, tre eller fire kløver — 5 poeng.*

Makker har meldt på totrinnet i faresonen, mens motparten er utenfor, og det bør man ikke gjøre på knapper og fyrstikker. Det skal en viss styrke til for å kunne våge seg ut på dypet med ugunstige soneforhold, det er ikke lenge før det smelter mot gode motstandere i en slik situasjon. Derfor kan De regne med en del større styrke hos ham enn om soneforholdene var litt gunstigere, og det gjør igjen at utgangen bør meldes. For å få litt pusterum melder De to spar, en overmelding i motpartens farge som i denne situasjonen må være krav. Det kan hende De selv er sterk i spar og vil spille her, og i så fall kommer De igjen med spar en gang til. Men det kan også hende at De, som her, vil avgi en kravmelding og ikke har noen bedre melding til disposisjon. Tre hjerter er også krav, men vi synes De bør ha en litt sterkere farge.

To grand er faktisk ingen dum melding. Har makker en halv sparstopper, kongen singel eller knekten tredje, er alt i orden, og selv om han ikke har, kan det gå bra. Utspilleren vet ikke at De ikke har skikkelig stopper i fargen hans, og derfor er det lite sannsynlig at han starter med esset fra E—K. Og hvis ikke makker har noe i spar, bør han ha så pass i andre farger at ni stikk skal kunne innkasseres.

4) *En grand — 10 poeng. To spar — 5 poeng. Pass — 2 poeng.*

Deres makker har passet i åpning, og derfor er det for så vidt teknisk i orden å

la ham spille en spar. Men det vil være for pessemistisk, selv om makker heller ikke har hoppmeldt i neste omgang. Det er en tendens til å passe litt for tidlig i slike situasjoner, og derfor har vi villet ta fram dette eksemplet. Det kan for eksempel godt tenkes at makker sitter med:

♠ D x x x x   ♡ K k n x x x   ◇ x   ♣ K x

og her vil fire hjerter være en omtrent opplagt kontrakt.

En annen side av saken, som gjør seg spesielt gjeldende i partturnering men også i en lagkamp, er at en pass vil invitere sistemann til å blande seg inn. Det er alltid slik når motstanderne holder seg tause og ikke slipper til. I dette spillet er det slett ikke utenkelig at motstanderne, hvis de først kommer i gang, kan melde ganske høyt enten i kløver eller ruter. Derfor vil en passmelding nå paradoksalt nok kanskje føre til at De er nødt til å melde kraftigere senere for å få spillet.

5) *Pass — 10 poeng.*

En passmelding er så desidert i denne situasjonen at ingen andre meldinger får poeng. Det er selvsagt krav, det er utenkelig at De vil la motstanderne spille en lav sparkontrakt udoblet her, når De har kunnet åpne meldingene med krav til utgang. Ved å passe gir De først og fremst makker anledning til å uttale seg, han kan for eksempel melde to grand med damen tredje eller noe slikt, og da er tre grand like rundt hjørnet. Dessuten forteller De makker at hvis De senere avgir noen fargemelding, så er den sannsynligvis bare på fire kort. Endelig gir De makker sjansen til å straffedoble. Selv om De er i faresonen og motparten utenfor, kan det godt hende to spar doblet er den beste kontrakten for Deres side. Kanskje makker ikke har noe annet enn fire spar, slik at det er bet i hver utgangskontrakt De måtte havne i, og kanskje det er 700 eller mer i bet selv om De og makker ikke har noen slem i kortene.

I alle tilfelle er det lønnsomt å passe og gi makker adgang til å uttale seg. De kan komme igjen siden.

Forts. side 20.

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

ROLF BØE

Løsingene sendes Rolf Bøe, Gåterød, Tønsberg, innen 20. november. Husk å gjøre kommentarene korte.

Oppgave nr. 29.

♠ 10 8 6 5 2
♥ E 3 2
♦ K 4 3
♣ K 4

N
V S

♠ E K D kn
♥ D kn 9 4
♦ 10 8 6
♣ E 5

Vest er kommet helt opp i fem spar uten meldinger fra motparten. Nord begynner med spar syv, som bordet stikker. Så følger hjerterdamen, som får løpe, og holder. Hvordan bør Vest fortsette?

Oppgave nr. 30.

♠ E kn 10 8
♥ E K 7
♦ —
♣ K D kn 10 8 5

N
V S

♠ D 6
♥ 10 8 6 5 4
♦ D kn 8 5 4
♣ E

Vest spiller seks kløver. Nord begynner med ruterkongen. Hvordan bør Syd spille?

Oppgave nr. 31.

♠ E K 6 5 4
♥ 5 4 3
♦ 4 3
♣ E D 2

N
V S

♠ D 9 3 2
♥ E K D 2
♦ E 2
♣ K kn 9

Vest spiller seks spar uten meldinger fra motparten. Nord begynner med hjerterknekten. Bordet stikker, og fortsetter med spar to. Syd viser renens og legger en liten ruter. Hvordan bør Vest fortsette?

Oppgave nr. 32.

♠ D 6
♥ E D 2
♦ E 9 3
♣ E K D kn 4

N
V S

♠ 10 7 4 2
♥ 10 9 8 7 4
♦ D 10 4
♣ 7

Vest spiller tre grand etter at Nord har meldt spar under veis. Nord begynner med spar fem, Syd tar kongen og fortsetter med spar åtte. Har De noen idé om spilleplanen på dette tidspunktet?

Løsning til oppgave nr. 17.

♠ K 10 5
♥ E 8 6 3
♦ K D 5
♣ 8 7 5

N
V S

♠ E D Kn 7 4
♥ 2
♦ E 10 6 2
♣ Kn 6 4

Øst spiller 4 spar uten meldinger fra motpartens side. Syd spiller ut hjerter Dame. Hvordan vil De spille som Øst?

Spillet legges først an på reverse dummy. Utspillet tas med Esset og så hjerter til trumf. Deretter spar-

honor og spar til Kongen. Sitter trumfen 3-2, stjeler Øst de to siste hjerterne og har inntak på ruter til å ta ut motpartens siste trumf. Sitter trumfen fordelt 4-1, spilles K D i ruter. Hvis ikke Knekten faller, tas også for ruter Ess, og den siste ruter trumfes eventuelt med spar 10 på bordet.

Løsning til oppgave nr. 18.

♠ D Kn
♥ D 10 5 4 3
♦ E 10 4
♣ E Kn 9

N
V S

♠ E 8
♥ E Kn 9 8 6
♦ D 6 3
♣ K 10 5

Øst spiller 4 hjerter uten meldinger fra motparten. Syd spiller ut kløver 3. Hvordan vil De spille som Øst?

Her skal ingen finesser tas. Øst vinner kløvertuspillet og trekker straks hjerter Ess og mer hjerter. Senere eliminerer han kløverne og trekker spar Ess og mer spar. Kontrakten er da sikker.

Løsning til oppgave nr. 19.

♠ 10 7 5 3
♥ E 4
♦ K Kn 10 5
♣ 10 7 3

N
V S

♠ E K 8 2
♥ 7 5 3
♦ E D 4
♣ E 6 2

Øst spiller 4 spar uten meldinger fra motparten. Syd spiller ut kløver Konge, som han får beholde. Han fortsetter med Damen som Øst tar med Esset. Hvordan bør Øst fortsette under forutsetning av at trumfen sitter fordelt 3-2.

Her er poenget å gjøre bruk av et fikt maskespill. Øst tar Ess K i trumf, og fortsetter med ruter Ess og liten ruter til Kongen. Så ruter Knekt fra bordet. Det gir den tilleggsjansen at Nord unnlater å trumfe hvis han har dobbel ruter og tre trumf. Spilleføringen tyder nemlig på at Syd har ruter Dame, og da tjener ikke Nord noe på å stikke med trumf. Får ruter Dame beholde stikket, er kontrakten i havn, idet kløvertaperen forsvinner på bordet siste ruter.

Løsning til oppgave nr. 20.

♠ 8 6 2
♥ K 6 3
♦ 10 8 6 5 2
♣ 10 7

N
V S

♠ E K 7
♥ E D Kn 10 9 8
♦ E
♣ K 8 3

Øst spiller 4 hjerter uten meldinger fra motparten. Syd spiller ut ruter Konge. Hvordan vil De spille som Øst?

Et typisk safety play. Øst skal spille kløver fra hånden hver gang han er inne og dekke siste kløver med trumf Konge på bordet. Går han nemlig inn på bordet på trumf for å spille kløver mot hånden, er beten der hvis Syd har Esset og tre trumf.

Løsning til oppgave nr. 21.

♠ K 10 8 5 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>○</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	○			S		♠ E 9 7 6 3
		N									
V		○									
		S									
♥ E kn	♥ 5 3										
♦ K 3	♦ 6 4										
♣ E kn 5 2		♣ D 7 6 3									

Vest spiller fire spar etter følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	pass	1 ♠
pass	2 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♠	pass	pass
pass			

Nord begynner med hjerterkongen. Vest stikker med esset og fortsetter med kongen og esset i spar. Nord viser damen og knekten. Syd viser fireren og en liten ruter. Hvordan bør Vest fortsette?

Det spilles liten kløver, som Vest kniper med knekten. Hvis Nord kommer inn, kan De sikkert plasere ruteresset hos Syd, idet Nord ville åpnet med spar D—kn, hjerter K—D, ruter E og kløver K. Hvis kløverfinessen holder, fortsetter De med esset, og bare begge motstanderne følger, er De hjemme. Nord settes inn på hjerterdamen og må gi gunstig tilbakespill enten i hjerter eller ruter.

Løsning til oppgave nr. 22.

♠ K 8	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>○</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	○			S		♠ kn 9
		N									
V		○									
		S									
♥ E kn 10 7 2	♥ D 9 8 6 4										
♦ D kn 9	♦ E 7 6 3										
♣ E 7 6		♣ kn 3									

Vest spiller fire hjerter uten meldinger fra motparten. Nord begynner med spar fire, Syd tar esset og fortsetter med kløverkongen, som han får beholde. Kløverdamen er det neste kortet. Hvordan bør Vest fortsette?

De stikker med kløveresset, og fortsetter med ruterdamen, som får løpe. Hvis den holder, tar De sparkongen, stjeler en kløver, og fortsetter med hjerter fra bordet (gjørne damen, for å friste Syd) Vest tar esset, og hvis kongen ikke stuper, blir Nord satt inn, og må gi gunstig tilbakespill om han har kongen.

Hvis ruterfinessen ikke holder, lønner det seg likevel ikke å prøve hjerterfinessen. Syd har vist esset i spar og kongen og damen i kløver, og det er lite sannsynlig at han ved siden skal ha begge de manglende kongene uten å avgi en eneste melding. Da er det bedre å spille på at Nord skal ha hjerterkongen alene.

Løsning til oppgave nr. 23.

♠ D 10 9 8 5	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>○</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	○			S		♠ E 4 3
		N									
V		○									
		S									
♥ E D 8	♥ K kn 7										
♦ D 6	♦ K 9 7 4 2										
♣ E 7 5		♣ 10 4									

Vest spiller fire spar etter at Nord har meldt kraftig i kløver. Kløverkongen kommer ut. Hvordan bør Vest spille?

Vest tar kløveresset og setter bordet inn på hjerter. Så kommer en liten spar, og Vest kniper med tieren. (Syd må ha knekten annen eller tredje, hvis det skal gå bra). Vi tenker oss Nord tar kongen

og spiller mer kløver. Tredje gangen må bordet stjele med spar ess. En ny sparfinesse følger, og resten er klart.

Løsning til oppgave nr. 24.

♠ E K 7 6 2	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>○</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	○			S		♠ 9 8 4 3
		N									
V		○									
		S									
♥ E	♥ D 10 5 3										
♦ 6	♦ 10 8 7 3 2										
♣ D kn 9 6 5 2		♣ —									

Vest spiller fire spar uten meldinger fra motparten. Nord begynner med spar fem, Syd legger spar ti. Hvordan bør Syd spille?

Utspillet synes å tyde på at Syd har sparhold. De kan da vinne hvis kløverne sitter 4—3, med en av de høyeste honnørene på hver hånd, og tieren sitter høyst tredje. De tar med sparesset og spiller kløverdamen, som får løpe. Syd kommer vel inn, og fortsetter med trumf, som Vest stjeler. Så følger kløverknekten, som også får løpe om innen Nord dekker. Holder den, fortsetter De med en tredje kløver, som stjeles. Hvis Nord dekker kløverknekten, stjeler De på bordet. Vest settes inn på hjerteresset, og en ny kløver stjeles. Hjem på hjerterstjeling, og nå bør kløverne være gående. De spiller kløver, og motstanderne kan stjele når de ønsker. De har en trumf igjen.

En del av løserne har tatt med en bisjanse at hjerterkongen skal sitte tredje. Det går imidlertid ikke, Vest blir for kort i trumf om sjansen ikke holder.

Resultatet av konkurransen i nr. 5

1. premie: Dagfinn Schinstad, Tåsenveien 99, Oslo ..... 40 poeng
2. premie: Rolf Jahre, Grovane st. .... 40 poeng

Resultatet for de beste fomøvig:

- 40 poeng: Yngvar Nytroen, Lomnessjøen. Nils Stigum, Steinkjer.
- 38 poeng: Arild Solberg, Trondheim. Knut With, Kragerø. Rolf B. Amundsen, Ålesund.
- 36 poeng: Kjell Hansen, Namsos. Leo Tvedt, Tyssedal.
- 35 poeng: V. B. Nicolaysen, Sarpsborg. Roar Nilsen, Sarpsborg. Hans Olsen, Lomnessjøen. Egil Opstad, Sarpsborg. Ivar Tangen, Steinkjer. J. Buus Hansen, Kjøbenhavn. Torolv Tveiten, Roa.
- 34 poeng: Arne Baalerud, Roa st.
- 33 poeng: Johs. O. Askevold, Kristiansand. Bjarne Sylvén, Oslo. Finn Jervell, Alta. W. B. Foslien, Åmot, Modum. Tjerand Randeberg, Randeberg. Birger Hagen, Storsjøen. Einar Tangeland, Eidsberg st.

De øvrige løserne hadde fra 24 til 31 poeng. I konkurransen i nr. 4 skal Einar Tangeland, Eidsberg st. har 32 poeng.

men må medgi at det tross alt er den nest beste meldingen. Fire kløver går også an, men vi synes ikke om fire ruter. Det er en viss fare ved denne meldingen — De viser en singleton i hjerter — og det kan være fatalt om makker skulle tenke på slem.

7) Pass — 10 poeng. To spar — 6 poeng.

Valget må stå mellom de to nevnte meldingene. Det er en stor sjansje til at Vests sparmelding rett og slett var bløff, og at De og makker har en sparkontrakt i kortene. Men De er ikke sterk nok til å melde en gang til. De har doblet opplysende, og siden det er en hjertermelding De har doblet, har De indikert en firekortfarge i spar. Makker skulle derfor ha betingelser til å melde spar selv, hvis han er sterk og ønsker å gå videre. Hvis De selv gjør det, forteller De om en sterkere hånd enn den De sitter med, og det kan lett føre til at meldingene kommer for høyt. Derfor er den beste kursen å passe, og la makker komme igjen hvis han har noe mer å fortelle om.

8) En ruter — 10 poeng. To kløver (Halle) 6 poeng. To ruter — 4 poeng. En spar — 2 poeng.

En ruter er nok den beste åpningsmeldingen her. Siden kan De melde sparfargen to ganger, hvis det blir anledning til det, og dermed har De fått fortalt om fordelingen 6—5 i disse to fargene. Vi kan tenke oss at en del av løserne vil åpne med en spar — det er mange som ikke kan tenke seg å la være å åpne med en edel femkortfarge, spesielt ikke når den er så sterk. Men det er kortsynt politikk, det er liten anledning til å gi et eksakt bilde av fordelingen senere.

Halles to kløver er ikke så bra her, fordi det når De åpner med en kunstig melding, blir vanskelig å få meldt fargene Deres så mange ganger senere at makker forstår hva De sitter med. Han vil dessuten kanskje tro at honnører i hjerter og kløver er til hjelp for Dem, mens de i realiteten ikke gir stikk (selvsagt bortsett fra essene). Denne meldingen er bedre med én langfarge, eller eventuelt med en jevnere hånd.

To ruter kan også føre fram, men vi er litt betenkt fordi honnørstyrken er så pass svak.

Resultatet av konkurransen i nr. 6

1. premie: W. B. Foslien, Modum.
2. premie: Henry Lie, Rollsløkkveien 11, Hamar

Resultatet for de beste:

- 40 poeng: W. B. Foslien, Modum, Kjell Hammer, Namsos, Henry Lie, Hamar, Yngvar Nytroen, Lomnessjøen, Hans Olsen, Lomnessjøen, Dagfinn Schinstad, Oslo, Ivar Tangen, Steinkjer.
39 poeng: Rolf Jahre, Grovane.
37 poeng: Sigråd Haun, Oslo.
35 poeng: Arild Solberg, Trondheim, Einar Tangeland, Eidsberg, Leo Tvedt, Tyssedal.
33 poeng: F. Hubert, Oslo, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg.

De øvrige løserne har under 30 poeng. En løser har glemt å oppgi navn, og får sine poeng ved å vise håndskriften sin.

Meldeprøver, Forts. fra side 18.

6) Fire spar — 10 poeng. Tre grand — 7 poeng. Fire kløver — 4 poeng. Fire ruter — 1 poeng.

Syds to spar i annen melderunde er kanskje overraskende, men det er tross alt en god melding. Hånden er sterk nok til å kreve utgang etter at makker har avgitt en melding, men det er ikke noen «riktig» melding på Syds kort. Tre kløver er ikke bra, fargen er for kort og hånden for jevn. Da er to grand bedre — det er kanskje den mest riktige meldingen «etter boka» — men særlig god er den ikke. Alt i alt foretrekker vi to spar, selv om det er på en trekortfarge.

Når makker støtter i spar, må han ha fire kort i fargen, siden det er en sekundærfarge det dreier seg om. Det gir en samlet trumflengde på syv kort, og siden det hvis motparten angriper i hjerter, er mulig å stjele tredje gangen på den korteste hånden, skulle de syv trumfene denne gangen være tilstrekkelig.

Vi er ikke særlig begeistret for tre grand,